

Remisspromemoria – ändrade föreskrifter om insättningsgaranti och resolution

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) föreslår ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti och Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution.

De föreslagna ändringarna innebär att det i föreskrifterna införs förtydligande bestämmelser avseende uppgiftsskyldigheten för de institut som omfattas av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och de företag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution. Ändringarna innebär också att de uppgifter som idag lämnas på Riksgäldens blanketter och lämnas in till Riksgälden med post eller mejl, istället ska lämnas till Finansinspektionen. Förslaget innebär att Riksgäldens manuella hantering ersätts med en teknisk hantering.

Föreskriftsändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023.

Innehållsförteckning

1	Förslag till föreskrifter.....	1
1.1	Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti.....	1
1.2	Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution	3
2	Utgångspunkter.....	5
2.1	Insättningsgarantin.....	5
2.2	Resolution	5
2.3	Syftet med ändringarna i föreskrifterna.....	6
2.4	Regleringsalternativ.....	7
2.5	Rättsliga förutsättningar.....	7
3	Motivering och överväganden.....	8
3.1	Institutens uppgiftsskyldighet enligt lagen om insättningsgaranti	8
3.1.1	Uppgifter för att fastställa insättningsgarantiavgiften	8
3.1.2	Uppgifter om kvartalsvisa garanterade insättningar	8
3.2	Företagens uppgiftsskyldighet enligt lagen om resolution	9
3.2.1	Uppgifter för att fastställa resolutionsavgifter.....	9
3.3	Ikraftträdande.....	10
4	Förslagets konsekvenser.....	11
4.1	Konsekvenser för samhället.....	11
4.2	Konsekvenser för instituten.....	11
4.3	Konsekvenser för Riksgälden och Finansinspektionen.....	11
4.4	Överensstämmelse med unionsrätten	11
4.5	Tidpunkten för ikraftträdande	11
4.6	Speciella informationsinsatser.....	12

1 Förslag till föreskrifter

Riksgälden har följande förslag till föreskrifter.

1.1 Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti

Riksgäldskontoret föreskriver¹ med stöd av 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti i fråga om Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti

dels att 1 kap. 2 § och 3 kap. 2 § ska ha följande lydelse,
dels att det i föreskrifterna ska införas en ny paragraf, 3 kap. 1 a §, av följande lydelse.

1 kap. Inledande bestämmelser

2 §² Föreskrifterna innehåller bestämmelser om

1. det högsta ersättningsbeloppet enligt 4 § andra stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
2. information om insättningsgarantin enligt 11, 11 b och 11 c §§ lagen om insättningsgaranti,
3. skyldighet för institut att lämna uppgifter om garanterade insättningar,
4. vilka uppgifter som ska lämnas för att fastställa ett instituts avgift, och
5. beräkningen av avgifter för insättningsgarantin enligt lagen om insättningsgaranti.

3 kap. Uppgiftsskyldighet

1 a § Ett institut som omfattas av insättningsgarantin ska senast den 1 juli varje år till Riksgäldskontoret lämna uppgifter om

1. garanterade insättningar i Sverige,
2. garanterade insättningar i institutets utländska filialer,
3. summan av uppgifterna i 1 och 2,
4. exponeringsbelopp för bruttosoliditet,
5. intecknade tillgångar,
6. likviditetstäckningsgrad (LCR),
7. stabil nettofinansieringskvot (NSFR),
8. nettointäkter,
9. nödlidande lån (bruttoexponering),

---

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse RGKFS 2020:2.

10. primärkapital,
11. riskviktade tillgångar,
12. kärnprimärkapitalkvot,
13. totala tillgångar, och
14. total utlåning.

Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgäldskontoret begär det.

Uppgifter enligt första stycket 1–7, 9–12 och 14 ska avse utgången av närmast föregående år. Uppgifter enligt första stycket 8 ska avse utgången av de två närmast föregående åren. Uppgifter enligt första stycket 13 ska avse utgången av de tre närmast föregående åren.

2 § De uppgifter som ett institut ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 1 och 1 a §§ ska istället lämnas till Finansinspektionen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2023.

1.2 Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution

Riksgäldskontoret föreskriver³ med stöd av 22 § förordningen (2015:1034) om resolution i fråga om Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution

dels att 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det i föreskrifterna ska införas två nya paragrafer, 8 kap. 9 och 10 §§, och närmast före 8 kap. 9 § en ny rubrik av följande lydelse,
dels att det närmast före 8 kap. 2 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Uppgifter om kapitalbas, kvalificerade skulder och övriga nedskrivningsbara skulder”.

1 kap. Föreskrifternas innehåll

1 §⁴ Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om

1. avgifter enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2015:1016) om resolution,
2. hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 § lagen om resolution,
3. offentliggörande enligt 4 kap. 28 § lagen om resolution,
4. hur det särskilda förfogandebeloppet enligt 4 kap. 29 § lagen om resolution ska beräknas,
5. omstruktureringsplaner enligt 21 kap. 5 § lagen om resolution,
6. riskjustering av resolutionsavgifter enligt 27 kap. 13 § tredje stycket lagen om resolution,
7. vilka uppgifter om kapitalbas och nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret, och
8. vilka uppgifter som ska lämnas för att fastställa ett företags resolutionsavgift.

---

³ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

⁴ Senaste lydelse RGKFS 2021:1.

8 kap. Uppgiftsskyldighet

1 §⁵ I detta kapitel finns bestämmelser om vilka uppgifter om kapitalbas, kvalificerade skulder och övriga nedskrivningsbara skulder som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret.

I kapitlet finns också bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas för att fastställa ett företags resolutionsavgift.

Bestämmelser om när och hur uppgifter enligt första stycket ska lämnas finns i tekniska standarder som har antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 45i.5 i krishanteringsdirektivet.

Bestämmelser om när och hur uppgifter enligt andra stycket ska lämnas finns i förordningen om resolutionsavgifter.

Uppgifter för fastställande av resolutionsavgifter

9 § Ett företag ska till Riksgäldskontoret lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter.

Företaget ska därutöver lämna uppgifter om

1. handelsverksamhet (riskvägt exponeringsbelopp för positionsrisker),
2. exponeringar utanför balansräkningen, och
3. derivat (derivatexponeringar).

10 § De uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 9 § ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2023.

---

⁵ Senaste lydelse RGKFS 2021:1.

2 Utgångspunkter

2.1 Insättningsgarantin

Det unionsrättsliga regelverket om insättningsgaranti finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning) (insättningsgarantidirektivet). Direktivet har genomförts i svensk rätt i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som innehåller bestämmelser om garanti för insättningar hos kreditinstitut och vissa värdepappersbolag (institut).

Insättningsgarantin innebär att kunders insättningar på konton hos institut skyddas vid konkurs eller när Finansinspektionen beslutat att garantin ska träda in. Garantin ersätter kapital och upplupen ränta upp till 1 050 000 kronor per person och institut. Syftet med insättningsgarantin är att bidra till konsumentskyddet och till stabiliteten i det finansiella systemet.

Riksgälden är garantimyndighet enligt lagen om insättningsgaranti (1 § förordningen [2007:1447] med instruktion för Riksgäldskontoret). Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift (16 § lagen om insättningsgaranti). Institutet ska också utan dröjsmål lämna garantimyndigheten de uppgifter den behöver om insättare och deras insättningar samt de uppgifter den i övrigt behöver för sin verksamhet. Det är uppgifter om bland annat garanterade insättningar, tillgångar, total utlåning samt värden på olika riskindikatorer. Riksgälden har idag en manuell hantering där uppgifterna lämnas på myndighetens blanketter. En teknisk hantering där uppgifterna lämnas elektroniskt skulle väsentligt effektivisera Riksgäldens arbete.

I Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti finns sedan tidigare vissa bestämmelser om institutens uppgiftsskyldighet.

Riksgälden har bemyndigande att meddela föreskrifter om att vissa uppgifter som institut ska lämna till Riksgälden (i egenskap av garantimyndighet) enligt lagen om insättningsgaranti istället ska lämnas till Finansinspektionen (8 § förordningen [2011:834] om insättningsgaranti). Riksgälden föreslår nu att föreskrifterna ändras så att det införs bestämmelser om vilka uppgifter som ett institut ska lämna för att fastställa avgiften. Uppgifterna som ska lämnas till Riksgälden ska istället lämnas till Finansinspektionen.

2.2 Resolution

Det unionsrättsliga regelverket om krishantering finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut

och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (krishanteringsdirektivet). Direktivet har genomförts i svensk rätt framför allt i lagen (2015:1016) om resolution, som innehåller bestämmelser om rekonstruktion och avveckling (resolution) av kreditinstitut och värdepappersbolag (företag) i kris.

Riksgälden är resolutionsmyndighet och fastställer varje år resolutionsavgifterna för de avgiftsskyldiga företagen. Ett avgiftsskyldigt företag ska lämna de uppgifter till Riksgälden som myndigheten behöver för att kunna fastställa ett företags resolutionsavgift. Det är uppgifter om olika slag av affärs- och driftförhållanden, bland annat uppgifter om tillgångar, skulder och eget kapital, garanterade insättningar, riske exponering samt in- och utlåning.

I Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution finns sedan tidigare vissa bestämmelser om företagens uppgiftsskyldighet.

Riksgälden har bemyndigande att meddela föreskrifter om att vissa uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden (i egenskap av resolutionsmyndighet) enligt lagen om resolution istället ska lämnas till Finansinspektionen. Riksgälden föreslår nu att Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution ändras så att nya bestämmelser införs om vilka uppgifter som ett företag ska lämna för att Riksgälden ska kunna fastställa institutets avgift. Uppgifterna som ska lämnas till Riksgälden ska istället lämnas till Finansinspektionen.

2.3 Syftet med ändringarna i föreskrifterna

Ett institut som omfattas av lagen om insättningsgaranti och ett företag som omfattas av lagen om resolution ska lämna uppgifter till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa institutets och företagets avgifter. Uppgifterna lämnas på Riksgäldens blanketter och lämnas in med post eller mejl.

En teknisk hantering där uppgifterna lämnas elektroniskt skulle väsentligt effektivisera Riksgäldens arbete. Riksgälden har idag inte något systemstöd som möjliggör en teknisk hantering. Finansinspektionen har ett systemstöd för bearbetning av uppgifter som möjliggör en teknisk hantering på ett ändamålsenligt sätt. Investeringskostnaden för Riksgälden att bygga upp ett motsvarande systemstöd skulle vara betydande. Vidare motsvarar de uppgifter som ska lämnas till Riksgälden i viss utsträckning de uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav

för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

Riksgälden föreslår nu att Riksgäldskontorets föreskrifter ändras så att bestämmelser tas in i föreskrifterna om vilka uppgifter som ska lämnas för att Riksgälden ska kunna fastställa ett instituts och ett företags avgifter. Riksgälden föreslår också att uppgifterna som ska lämnas till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

2.4 Regleringsalternativ

En förutsättning för att kunna genomföra föreslagna ändringar är att det sker ändringar i befintliga föreskrifter.

2.5 Rättsliga förutsättningar

Av 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bland annat om

- beräkningen av avgifterna för insättningsgarantin,
- sådana uppgifter om insättare och insättningar som avses i 16 § och 17 § första stycket lagen om insättningsgaranti, och
- att vissa uppgifter som ska lämnas till garantimyndigheten enligt 16 § lagen om insättningsgaranti i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Av 22 § förordningen (2015:1034) om resolution framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bland annat om

- vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § lagen om resolution,
- vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgälden för dess verksamhet enligt lagen, och
- att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § lagen om resolution också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

3 Motivering och överväganden

I det följande redogör Riksgälden för de föreslagna föreskrifterna.

3.1 Institutens uppgiftsskyldighet enligt lagen om insättningsgaranti

3.1.1 Uppgifter för att fastställa insättningsgarantiavgiften

Riksgäldens förslag: Ett institut som omfattas av insättningsgarantin ska senast den 1 juli varje år till Riksgälden lämna uppgifter om garanterade insättningar och värden på ett antal riskindikatorer. Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgälden begär det.

De uppgifter som ett institut ska lämna till Riksgälden enligt ovan ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

Varje institut som omfattas av insättningsgarantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten (12 § lagen om insättningsgaranti).

Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska baseras på institutets sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del de omfattas av garantin, och ska bestämmas med hänsyn till institutets risknivå (13 § andra stycket lagen om insättningsgaranti). Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift (16 § lagen om insättningsgaranti). För att Riksgälden ska kunna beräkna avgifterna till insättningsgarantin krävs att instituten lämnar specificerade uppgifter om institutens garanterade insättningar och värden på ett antal olika riskindikatorer. Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett.

Gällande föreskrifter innehåller inte någon bestämmelse om vilka uppgifter som ett institut ska lämna för att Riksgälden ska kunna fastställa institutets avgift.

Riksgälden föreslår därför att det införs en ny bestämmelse i föreskrifterna om insättningsgaranti som anger vilka uppgifter som ska lämnas för att fastställa ett instituts avgift. Det bör också införas en ny bestämmelse som anger att de uppgifter som institutet ska lämna till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

3.1.2 Uppgifter om kvartalsvisa garanterade insättningar

Riksgäldens förslag: De uppgifter om summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år som ett institut senast den 24 januari varje år ska lämna till Riksgälden ska istället lämnas till Finansinspektionen.

I Riksgäldskontorets föreskrifter om insättningsgaranti anges uppgiftsskyldigheter för institut i vissa avseenden. Ett institut som omfattas av lagen om insättningsgaranti ska lämna uppgifter om summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år (3 kap. 1 §). Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett.

Riksgälden föreslår att instituten istället ska lämna dessa uppgifter till Finansinspektionen.

3.2 Företagens uppgiftsskyldighet enligt lagen om resolution

3.2.1 Uppgifter för att fastställa resolutionsavgifter

Riksgäldens förslag: Ett företag som omfattas av lagen om resolution ska till Riksgälden lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter. Företaget ska därutöver lämna uppgifter om värdet på ett antal riskindikatorer.

De uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden enligt ovan ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

För att Riksgälden ska kunna fastställa årliga resolutionsavgifter måste avgiftsskyldiga företag lämna vissa uppgifter till Riksgälden. Avgiftsskyldiga är institut och EES-filialer med tillstånd att bedriva verksamhet i Sverige.⁶ Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett.

Utgångspunkten för Riksgäldens beräkning av resolutionsavgifterna är dels bestämmelser i lagen om resolution, dels bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (förordningen om resolutionsavgifter). I bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter anges vilka uppgifter som ett företag åtminstone ska lämna till Riksgälden.

Gällande föreskrifter innehåller inte någon bestämmelse om vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa företagets resolutionsavgifter.

Riksgälden föreslår därför att en ny bestämmelse tas in i föreskrifterna om vilka uppgifter som ska lämnas till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa ett företags resolutionsavgift. Det bör också införas en ny

---

⁶ Vad som avses med institut och EES-filialer framgår av 2 kap. 1 § lagen om resolution.

bestämmelse som anger att de uppgifter som företaget ska lämna till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

3.3 Ikraftträdande

<p>Riksgäldens förslag: Ändringarna i föreskrifterna ska träda i kraft den 1 januari 2023.</p>

Vid bedömningen av vid vilken tidpunkt de föreslagna föreskrifterna ska träda i kraft bör hänsyn tas till den tid det tar för instituten att anpassa sig till den nya ordningen.

Instituten lämnar sedan tidigare uppgifter till Finansinspektionen i inspektionens system. De ändringar som nu föreslås kommer därmed inte medföra några anpassningsproblem för instituten.

De föreslagna ändringarna bör enligt Riksgälden träda ikraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2023.

4 Förslagets konsekvenser

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att de föreslagna ändringarna får.

4.1 Konsekvenser för samhället

Att uppgifterna lämnas till Finansinspektionen betyder att Riksgälden inte behöver investera i ett eget systemstöd vilket är positivt ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. I övrigt ser Riksgälden inga konsekvenser för samhället.

4.2 Konsekvenser för instituten

De föreslagna föreskriftsändringarna berör sådana institut som omfattas av insättningsgarantin enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Antalet institut som är anslutna till insättningsgarantin uppgick den 31 augusti 2022 till 128 stycken. Vidare berörs även de företag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, vilka vid samma tidpunkt uppgick till 129 stycken.

De föreslagna föreskriftsändringarna bedöms inte medföra att instituten och företagen får ökade administrativa kostnader. De föreslagna ändringarna bedöms inte heller påverka konkurrensförhållandena. Det finns inte något behov av att ta särskild hänsyn till små institut vid föreskrifternas utformning. Den administrativa bördan minskar i viss mån för instituten och företagen då uppgifterna lämnas till en och samma myndighet. Dessutom kommer uppgiftslämnandet att göras digitalt istället för på en blankett som ska skickas till Riksgälden per post eller mejl.

4.3 Konsekvenser för Riksgälden och Finansinspektionen

De ökade kostnader som förslaget medför för Finansinspektionen i form av nya uppgifter ska finansieras genom avgifter från Riksgälden. De ökade kostnader som förslaget medför för Riksgälden i form av betalning av avgifterna till Finansinspektionen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget medför effektiviseringsvinster då Finansinspektionens systemstöd används samt då Riksgäldens manuella hantering minskar.

4.4 Överensstämmelse med unionsrätten

De föreslagna föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.

4.5 Tidpunkten för ikraftträdande

Riksgälden bedömer att det inte behöver tas någon särskild hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet, se avsnitt 3.3.

4.6 Speciella informationsinsatser

Riksgälden kommer att informera om den nya ordningen på myndighetens webbplats (www.riksdagen.se) och på webbplatsen www.insattningsgarantin.se. Riksgälden kommer även informera de berörda instituten och företagen via post. Det finns därutöver enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.